

Vasile Andru

Grădinile ascunse

EDITURA PARALELA 45

BIBLIOTECA ROMÂNEASCĂ
proză

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Mugur Butuza

Tehnoredactare: Mihail Vlad

Coperta: Ionuț Broșțianu

Prepress: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDRU, VASILE

Grădinile ascunse / Vasile Andru. – Ed. definitivă –

Pitești: Paralela 45, 2016

ISBN 978-973-47-2407-9

821.135.1-31

Copyright © Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

VASILE ANDRU

Grădinile ascunse

(roman)

Ediție definitivă

EDITURA PARALELA 45

Editura Paralela 45

VASILE ANDRU (1942-2016) s-a născut în Bucovina, regatul României. A fost prozator și eseist, membru al Uniunii Scriitorilor și al PEN-Clubului. Studii universitare la Iași, absolvite în 1965. A fost profesor, a predat cursuri la Facultatea de Filologie din Suceava (1967-1974) și la Facultatea de Ziaristică din București (1991-1993). Redactor principal la *Viața Românească* până în 2006. Din 2006 este redactor la revista *Lumină Lină* (*Gracious Light*) din New York. Stagii de practică zen în Centrul Dshimaru, La Gendronnière în 1991. Stagii de Vedanta, cu bursă Sivananda, la Neyyar Dam, India, în 1992, 1996. Retrageri spirituale pe Muntele Athos în 1997, 1998. Cercetări antropologice în Polinezia în 1999, 2000.

În 1990, întemeiază și coordonează Centrul Român de Practică Isihastă. Timp de 25 de ani, ține conferințe-atelier de practică isihastă. Organizează retrageri spirituale în Câmpulung Moldovenesc, Tg. Jiu, Sâmbăta de Sus, Cernica și stagii sapiențiale la Chișinău, la Kalymnos (Grecia), Padova, Ischia (Italia), Barcelona, New York și San Francisco, Sydney.

SCRIERI. Selectiv: a) romane și povestiri: *Iutlanda posibilă*, 1970; *Mirele*, 1975; *Arheologia dorințelor*, 1977; *Noaptea împăratului*, 1979; *O zi spre sfârșitul secolului*, 1983; *Turnul*, 1985; *Progresia Diana*, 1987; *Muntele Calvarului*, 1991; *Un univers cu o singură ieșire*, 1997; *Păsările cerului*, 1999; *Veacul meu, fiara mea*, 2014; *Opt chipuri ale singurătății*, 2016. b) cărți de antropologie culturală și spiritualitate: *Viață și semn*, 1989; *Terapia destinului*, 1994; *India văzută și nevăzută*, 1993; *Mistici din Carpați*, 1998; *Istorie și taină la Muntele Athos*, 2001; *Isihasmul sau meșteșugul liniștirii*, 2002; *Întâlniri cu maeștri vizionari. Călătorii inițiatice*, 2003; *Înțelepciune indiană*, 2005; *Psihoterapie isihastă*, 2010; *Surâd, deci exist*, 2010; *Exorcismele. De la origini până la Tanacu*, 2012; *Geografia sacră și profană a vieții*, 2015; *Peregrin în centrul lumii*, 2016; *Apusul misticii populare (Farmece, legări, dezlegări)*, 2016.

Capitolul 21

Alergie la simboluri

— Treceți și pe la ghișeul nostru, spune un funcționar de la Departamentul Injustiției Biruite. Dacă tot sunteți aici, vă rugăm să răspundeți la câteva întrebări.

Ambrozie este introdus într-o cameră vastă, goală. I se spune să aștepte un minut. A așteptat două ore. A fost lăsat acolo, ca și uitat, să aștepte. A înțeles că ei recurseseră la un mijloc de a-l fierbe pe loc. Camera era cunoscută sub numele „generator de trac și slăbirea barierelor psihice”. Dar Ambrozie s-a complăcut să vizualizeze câteva diagrame prin care se reduce timpul, așa că cele două ore au trecut ca două clipe.

Apar doi inși cu fețe pe care se reflectau toate atributele spionilor naționali tipici, retușați. Ei instalează o masă lungă, pe care etalează diverse instrumente de tortură, care nu au fost folosite de-a lungul anchetei, ci erau doar material de intimidare. Erau ca niște jucării sadice, bine lustruite.

Anchetatorul se prezintă și întreabă:

— Doriți să fiți interogat din dreapta sau din stânga? Din spate sau din față?

Ambrozie răspunde, scurt.

— Da.

Anchetatorul:

— Vrem un raport verbal despre grădinile ascunse. Dar direct, concret, fără simboluri. Că noi facem alergie la simboluri. Te rugăm să nu folosești nici un simbol, că ne omori. Iar moartea noastră va greva pe conștiința ta!

Capitolul 32

Un țăran, ajuns la andropauză, se însoară

Revenit în oraș, Ambrozie găsește o liniște totală: nici un birou nu lucrează, magazinele au obloanele trase, autobuzele circulă fără pasageri. Ambrozie află că toată suflarea omenească se găsea în parcul Arini. Pornește și el într-acolo. Ajunge în parcul vast, pe care-l îndrăgise, demult. La intrare, vede un panou cu inscripția: „Ziua Recoltei”.

Mult popor se afla strâns aici, la petrecere și defulare oficială. Era plăcut să-i vezi. Liberi pentru o zi. Arătând cum ar fi chipul libertății lor. Schițând o zonă de libertate trasată de plăcere, de slaba experiență a libertății.

Dar erau veseli. Iar veselia este chiar rezumatul libertății, deși unii spun că este substitutul ei.

Ambrozie merge spre centrul expo, el însuși cu inima veselă.

În parc se instalaseră vitrine și expoziții. Fiecare vitrină expune un singur exemplar din produsul respectiv: un bob de grâu, un cartof, un fir de mac. Se prezentau soiuri noi și originale: un grăunte de mac de mărimea unui dovleac și invers, dovleci micuți cât nuca-n perete.

Mai erau formații artistice și muzicanți. Se perindau dansatori. Erau apariții recente, spontane. Căci dansatorii profesioniști, precum și cinurile artistice dispăruseră de mult. Dar reapăreau ca ciupercile după ploaie, de îndată ce se relaxau cenzurile severe care băgau groaza-n oasele fine ale nației.

Capitolul 42

La scaunul cu aripi

La marea încercare de a trece dincolo, Ambrozie s-a folosit de o veche experiență, dar și de ceva aparatură: lentilele de contact, cu filtre în infraroșu, pe care le avea de la Adamescu. Astfel, putea distinge rețeaua (invizibilă cu ochiul liber) de protoni în stare pură, care înconjurau incinta. Era ca un gard electric, o plasă cu ochiuri destul de largi, și el trecea ca printr-un lan de fulgere.

După ce-a trecut barajul electronic, Ambrozie s-a aflat într-o poiană înconjurată de o vegetație încântătoare, ferigi uriașe, din alte ere geologice; o poiană cu multă lumină, venind parcă de la mai mulți sori.

A văzut Palatul Puterii și l-a învăluit o bucurie deplină, uitând de toate ca și de niște iluzii plăcute, trecutul, lumea.

Palatul Puterii, cu pereții transparenți, era pe o colină ușor de urcat, forța de gravitație era scăzută, adică nu-și simțea greutatea trupului.

Înaintează spre palat, spre locul de unde veneau și legea, și paradoxurile ei care năuceau orașul.

Astfel, epopeea pătrunderii în acel loc uimitor s-a petrecut lesne. Ambrozie a fost ajutat nu doar de perseverența lui, ci și de noroc, sau poate și de îngăduința unui supraveghetor ascuns care știa totuși tot ce mișcă-n preajmă. Și care probabil se amuza de vizitatorul acesta sau era cucerit de tenacitatea lui silențioasă.

Ambrozie ajunge, pășind ca-ntr-o plutire, abia simțind contactul cu dalele de marmură spumoasă. Vede că aici nu existau uși, ci deschideri mari, verticale. S-a aflat înăuntru.

Cuprins

Partea întâi

A plecat începutul

Capitolul 1	Vorbind cu gropile	11
Capitolul 2	Întâlnire cu omul de 104 ani.....	18
Capitolul 3	Viitorul vine dormind	24
Capitolul 4	Rectorul Newton și portarul cu bască bej.....	30
Capitolul 5	Legea procreației. (Cum se concepe un copil)	35
Capitolul 6	Procesele post-mortem sunt echitabile. Geo fură harta grădinilor, dar o ia cu el, pe lumea cealaltă...	40
Capitolul 7	Cina curmată de două vești.....	44
Capitolul 8	Idealul cu multă muniție se ține	50
Capitolul 9	Primejdia devine firească.....	53
Capitolul 10	Doi copii-minune și o canibală.....	55
Capitolul 11	Pompierul magic.....	59
Capitolul 12	Portarul-rector. Misiunea femeii	64

Partea a doua

Îngerul care era prieten cu regele

Capitolul 13	Bătaia de după iluminare	73
Capitolul 14	Evacuarea forțată. Nivel de trai ca-n rai.....	79
Capitolul 15	Cursuri intensive de aplauze.....	83

Capitolul 16	Inițierea în arta plocoanelor. Spăla-te-vei cu isop.....	89
Capitolul 17	Două condamnări la moarte pentru savantul care bea cu plosca.....	95
Capitolul 18	Poștașul hazardului.....	99
Capitolul 19	Soarta tristă a stâlpilor de cafenea.....	102
Capitolul 20	Locuind într-un fagure.....	106

Partea a treia

Părăsind Țara Aurului

Capitolul 21	Alergie la simboluri.....	113
Capitolul 22	Cum aflăm viitorul.....	117
Capitolul 23	Arta de a da ordine.....	120
Capitolul 24	Nașterea odraslei și destinul ei cetit de ursitoare.....	125
Capitolul 25	Audiență cu orgasm multiplu.....	132
Capitolul 26	Ispite ezoterice.....	135
Capitolul 27	În satul vrăjitoarelor.....	137
Capitolul 28	O pădure mică tăinuind o lucrare mare.....	140
Capitolul 29	Corectarea morții.....	145
Capitolul 30	Pavilionul desăvârșitor.....	147
Capitolul 31	Zadarnice descoperiri epocale.....	150

Partea a patra

E greu să spun cine ești, Doamne

Capitolul 32	Un țăran, ajuns la andropauză, se însoară.....	155
Capitolul 33	Cum funcționează pământeni.....	160
Capitolul 34	Ministru al Culturii pentru 24 de ore.....	165
Capitolul 35	Penitenciarul.....	170

Capitolul 36	Dependența de carceră.....	176
Capitolul 37	Idealul de a săpa groapa altuia. Eliberare cu surle și trâmbițe.....	180
Capitolul 38	Călugărul Pamfil	186
Capitolul 39	Cum se obține Permisul de om liber.....	190
Capitolul 40	Doboară-l sau te doboară	194
Capitolul 41	Dosarele de lut.....	196

Partea a cincea

Raiule, noi te putem dobândi

Capitolul 42	La scaunul cu aripi.....	207
Capitolul 43	Domnul Jaġat adoarme pe tron	212
Capitolul 44	Apare Sabina. Undeva e sfârșitul lumii. Odihna de 100 de ani	214
Capitolul 45	Abecedarul și veșnicia	217
Capitolul 46	Muntele și călăuza.....	224